

Index Rerum ;

Miserabilis persona.

Miserabilis persona causas suas in prima instantia potest ad Curiam trahere, etsi adversarius ex potentioribus non sit. p. 48. n. 3
 Potest ob negligentiam secularis iudicis ad Tribunal Ecclesiasticum recurrere adversus laicum. ibid. n. 6
 Utrum miserabilibus agentibus electio competat, ut Ecclesiasticum iudicem, vel laicum adeant contra seculares. ibid. & seq. n. 8
 An valetudinari etiam divites, tanquam miserabiles habeant casum Curiae. p. 49. n. 13
 Miserabilis quis sit, ut gaudeat privilegio iudicis arbitrio relinquatur. p. 50. n. 20
 Fallit si lege quis miserabilis sit declaratus. p. 69 num. 21
 Miserabilis censetur, si fortunae injuria ob opulentia, ac felici statu cecidit, licet omnino egenus non sit. ibid.
 Miserabiles personae extra proprium domicilium à nullo privilegiato possunt conveniri, nisi in privilegio expressim derogetur constitutioni legis unice. C. quand. Imperat. int. pupill. p. 54. & seqq. n. 12

Monasterium.

Monasterium Carthusianorum del Paular quando constructum. p. 13. n. 84

Mulier.

Mulier viro inutili nupta, quoad omnia privilegia pro vidua habetur, ac viduae appellatione comprehenditur. p. 54. n. 11
 Mulieris interest, dotem tradi aestimatum, ut maritus periculum sustineat. p. 170. n. 2
 Mulier minor an possit absque decreto immobilia viro suo in dotem dare. p. 176. num. 52. & seq.

N.

Neapolis.

Neapolis regnum unitur Monarchiae Hispaniae. p. 14. n. 88

Nemo.

Nemo dat quod non habet. p. 15. n. 92
 Nemo alterius odio gravari debet. p. 102. n. 34
 Nemo sibi legem imponit, à qua ipse recedere non valeat. p. 132. n. 4
 Nemo alii cedere praesumitur quod sibi desiderat. p. 172. n. 17

Nobilis, & Nobilitas.

Nobilis sanguine in Hispania non contribuit cum ignobilibus, etsi vilissimum officium exercent. p. 123. n. 33
 Nobilitatis honores amittit, qui vili officio operam dat. ibid.
 De Nobilitate sua litigantes interim plebeorum tributa persolvunt, exceptis indignitate constitutis. p. 218. n. 19

Nomen.

Nominis divini invocatio apud nos in Hispania praemittitur in privilegiis. p. 126. n. 1. Idem in testamentis de consuetudine observatur: sed si omittatur non resultat vitium nullitatis. ibid. n. 2

Nomen Principis territorii an sit in accusatione exprimentum. p. 127. n. 3

Non.

Non entis nullae sunt qualitates. p. 144. n. 7

Notarius.

Notarii Apostolici an possint conficere inter laicos publica instrumenta. p. 125. n. 60. Quid si deficiat Tabellio. ibid. n. 61
 Notariorum Ecclesiasticorum instrumenta apud nos paratam non habent executionem. ibid. n. 62
 Notarii Imperiales in Hispania suo munere fungi prohibentur. p. 126. n. 63

Novatio.

Novatio non praesumitur, sed de ea expressè convenire opus est. p. 172. n. 15

Nullitas.

De Nullitate opponi non potest in eum, cujus favore est inducta. p. 67. n. 44
 Nullitas ex defectu jurisdictionis opponi potest etiam post tempus regulariter praescriptum ad dicendum de illa. p. 102. n. 30
 Nullitas est omnino independens ab Appellatione. p. 104. n. 54
 De Nullitate dicere poterit, qui appellare prohibetur. ibid. & p. 158. n. 34
 De Nullitate dum agitur, fatalia appellationis non labuntur. p. 105. n. 55
 Nullitatis definitio. p. 152. n. 17
 Nullitatis obiectio contra sententiam, quando ejus executionem impediatur. ibid. num. 17. & seqq.
 Nullitatis iudicio pendente, si iudex sententiam exequatur, non revocabitur ut attentata executione, nisi inhibitiò praecedat. p. 153. n. 22

Nullitas quando principaliter, & quando incidenter proponatur, remissive. ibid. n. 23
 Nullitate simul cum appellatione deducta, dum super illa cognoscitur, iudex à quo sententiam exequi prohibetur, & an ut attentatum revocetur ante omnia quod eo tempore per inferiorem actum probatur. ibid. n. 24

Nullitas principaliter si deducatur cum appellatione, an appellans superatus valeat de nullitate iterum agere. ibid. n. 25
 De Nullitate superiore cognoscente, utrum inferior possit suam sententiam revocare, vel reformare. ibid.

De Nullitate principaliter, vel incidenter unà cum appellatione agens, si succubuerit, quando possit denuò de nullitate principaliter dicere. ibid. n. 27

De Nullitate incidenter dicens, cum appellat, si appellationi renuntiet, aut illam deserat, nequit in illa instantia super nullitate litigare. ibid. n. 28. Aliud juris erit si principaliter de nullitate dixerit in appellatione. p. 154. n. 30

Nullitatis exceptio si opponatur in Regis Cancellariis, pendente prima, aut secunda supplicatione, in definitivam reservatur. p. 155. n. 4

Nullitas obiecta ex defectu jurisdictionis impedit, triplicis sententiae conformis executionem. p. 156. n. 11. & n. 12

Nullitatis remedium licet lege absolute tollatur, aut ad certum tempus restrictum sit, nunquam intelligitur sublatum quod ex defectu jurisdictionis

& Verborum.

tionis procedit p. 150. num. 13. Intra quantum temporis opponi de jure nostro possit. ibid. & seq. n. 14
 Juramento de non dicendo de nullitate non comprehenditur illa quae oritur ex jurisdictionis defectu. ibid. n. 15.

De Nullitate dicere licet contra Principis sententiam. p. 158 n. 34
 Nullitatis vitium ex defectu jurisdictionis nullo purgatur tempore. p. 196. n. 9

Nullum.

Nullum quod est, nullum producit effectum, nec confirmari potest. p. 144. n. 7

Nuntius Apostolicus.

Nuntii Sedis Apostolicae in Hispaniis sua jurisdictione uti non possunt, antequam rescriptum delegationis cum facultatibus concessis in supremo Castellae Consilio exhibeant, quae cum oportet restringi solent. p. 206. n. 26

O.

Obligatio.

Obligatio fidejussoria strictè accipi debet. p. 234. n. 34
 Obligatio dandi cum voluerit promissor, valet, ac fortietur effectum, si ipse declaret se dare velle: alioqui si decedat sine voluntatis expressione, evanescit promissio. p. 235. n. 46

Odiosum.

Odiosa restringi debent. p. 102. n. 35
 Odiosum est facultatem defensionis coartare. ibid.

Officium.

Officii ratione quisque subicitur foro, à quo aliàs omnino est exemptus. p. 37. n. 8
 Officii vilitas ex consuetudine regionis, aut Reipublicae aestimatur. p. 123. n. 33

Ordo Militaris.

Ordo militaris B. Jacobi in Hispania quando institutus. p. 9. n. 52. & p. 11. n. 73
 Ordinis militaris de Calatrava institutio. ibid. n. 72
 Ordinis militaris de Alcantara origo. ibid. n. 75
 Ordo militaris de la Vanda, à quo institutus. p. 13. n. 81
 Ordo quidam militaris instituitur, qui extinctus est. ibid. n. 84

Oppidum.

Oppida Africae expugnata. p. 14. n. 87

Ordonii Reges.

Ordonius I. Legionis Rex egregium, felix, & suis acceptissimus. p. 9. n. 53
 Ordonius II. ubi regali diademate redimitus. ibid. n. 16. Ab eo Ovetenses Reges Legionenses dici ceperunt. ibid.
 Ordonius III. Princeps optimus, superflite patre regimini incumbere cepit. ibid. n. 60

Orphanus.

Orphanus quis sit. p. 48. n. 10
 Orphani gaudent privilegio legis unice. C. quando Imp. int. pupil. & vid. ibid.
 D. de Faria Covar. Enucl.

Orphanus censetur, qui patrem impeditum atque inutilem habet. p. 49. n. 11.
 Orphanus etiam dives jvatur privilegio legis unice. C. quand. Imp. ibid. n. 12
 Orphanus qui veniam aetatis impetravit, non habet casum Curiae. ibid. n. 13

Ovetum.

Ovetum urbs à quo condita. p. 8. n. 46

P.

Pañum.

Pañum in continenti apposta contractibus insunt, illisque formam dant: secus si ex intervallo. p. 172. 2. 17

Pascere, & Pascua.

Pascendi jus est habent post collectos fructus incolae oppidi proximi; poterunt agrorum Domini in illorum praedictum novellare, aut olivetum plantare. p. 220. n. 33

Pascendi jus cum alio commune habens in agro, si ibi fereret, aut plantaret, atque per legitimum tempus fructus perciperet, praescriptione se tueri poterit contra locum. p. 221. n. 45
 Sed si esset civitas, cui praescriptio opponitur, restitui poterit. ibid. n. 46

Pascendi jus in alieno territorio si quis obtineat privilegio, aut praescriptione, eo uti non poterit, si ob sterilitatem pastus incolis territorii non sufficiat. Aliud erit si ex conventione tale jus sit quaesitum. p. 218. n. 9

Ut jus pascendi in pascuis publicis habeat incola quis censetur. ibid. n. 10

Pascendi jus instar incolae an competat Magistratibus dum suo fungatur munere. ibid. n. 13.
 Et quae aliae personae idem jus habeant, remissive. ibid.

Pascendi usus in pascuis communibus non acquiritur, etsi quis studii, aut negationis causa diu in oppido commoretur, nec aliis commodis fruatur, sicut nec incommodis oneratur. ibid. n. 14

Pascendi jus habens in praedio, nequit ibi, Domino invito, novellare, aut arbores plantare, quamquam cedat in Domini utilitatem. p. 219. num. 25

Pascua publica ita sunt propria communis, ut Princeps, aut inferior oppidi dominus nullum jus in illis obtineat. p. 217. n. 1

Cedunt Domino territorii, si villa, vel castrum profus desoletur. p. 218. n. 13

Ex Pascuis publicis plus tribui debet Domino in proprio oppido incolae, quam aliis, sine detrimento tamen vicinorum indigentium pastu. p. 217. n. 7

In Pascuorum distributione inter incolas aequalitas servari debet: alioqui laesi agere poterunt, ut tollatur excessus. ibid.

Pascua ubi sunt communia duobus oppidis jurisdictione distinctis, quando liceat uni novellare, aut agros ad culturam reducere. p. 220. n. 32. & p. 221. n. 34. & seq.

Pascua publica ut culturae deserviant, quae intervenire debeant, ut ritè fiat. p. 320. n. 42

In Pascuis publicis licet militibus etiam non incolis equos ad bellum paratos pascere. p. 218. & seq. n. 17

Pascua publica quanto tempore praescribantur. p. 221 n. 49. & seq. L 1 2 An

Index Rerum,

An qui sevit, aut plantavit in pascuis publicis, interesse solvendo liberetur, agro retento. *ibid.* n. 50
 Pascuorum communium usus quomodo inter incolae distribuendus. *ibid.* n. 52
 Ex Pascuis publicis, aut sylvis aliquid usurpant utrum peccet, & ad restitutionem teneatur. *ibid.* n. 53
 Pastus communis usum pro publica utilitate potest Respublica intra certum locum, vel tempus prohibere, modo incolis pro necessitate sufficiens relinquatur. p. 217. n. 8
Patria.
 In Patria sua repertus quilibet pro delictis alibi commissis potest accusari. p. 44. n. 7
Patronatus, & Patronus.
 Patronatus in dubio an Ecclesiasticus, vel laicalis praesumatur. p. 210. n. 15
 Patronatus qualis censeatur, si clericus beneficiarius habens bona patrimonialia Ecclesiam construxerit. *ibid.* n. 16
 Patronatus laicorum clericis habere potest. *ibid.* n. 17
 Patronatus Ecclesiasticus erit, si ex bonis Ecclesiasticis construatur Ecclesia, aut Beneficium instituat etiam per laicum. *ibid.* n. 18
 Patronatus laicorum converti potest in Ecclesiasticum, ac e contra. p. 211. n. 28
 Patronatus laicorum etsi transeat in Ecclesiam, aliquando non fit Ecclesiasticus. *ibid.* n. 29
 Patronatus mixtus potitur favorabilibus Ecclesiasticis, atque laicalis. p. 212. n. 30
 An clericus praesentatus eo casu subiciatur examini, si Beneficium curam habet animarum. remissive. *ibid.*
 Patronatus Ecclesiasticus est, qui ad duos clericos ratione dignitatis, vel officii, & ad unum laicum spectat: quod verum in favorabilibus. *ibid.* p. 211. n. 32. Quid si ad collegium clericorum, ac saecularium pertineat. *ibid.*
 In Patronatu mixto si convenerit inter patronos, ut alternatim praesentent, pro vice clerici Ecclesiasticus, pro vice saecularis laicalis patronatus habebitur. *ibid.* n. 34. Nec ad eam conventionem superioris auctoritas desideratur. *ibid.*
 Patronatus Regius privilegio, aut praescriptione quaesitus eidem gaudet privilegiis, ac si ex fundatione, vel dotatione procederet. *ibid.* & seq. n. 40
 Idem est in Hispania de omni laicorum patronatu, quapropter Bullae expeditae in ejus praesudicium retinentur. p. 213. n. 41
 Quod ampliatur. *ibid.* n. 42
 Patronatus in dubio potius ex fundatione, quam privilegio, aut praescriptione acquisitus praesumitur. *ibid.*
 Patronatus ad confraternitates laicorum attinens, laicalis reputatur, cui in Hispania derogari non permittitur. p. 214. n. 51
 Patronatus Beneficia resignari non possunt absque assensu patroni. *ibid.* n. 57. Sic invalidè resignans regredi permittitur ad Beneficium resignatum. *ibid.* n. 58
 In Patronatus Beneficium valet Pontifex reservare pensionem sine assensu patroni. p. 215. n. 61
 Absque Patroni consensu nec in Curia fieri potest Beneficium permutatio. p. 214. n. 52
 Patroni assensus an requiratur, ut Rector Ec-

clesiae Vicarium perpetuum, vel pro tempore vitae suae constituat. p. 215. n. 36. & 64
 Patroni assensus praerequiritur, ut coadjutor Beneficario dari possit: quod limitatur. *ibid.* n. 65
 Non desideratur, ut Praelatus constituat clericum, qui administret, quoties lis pendet, vel Beneficium vacat, donec conferatur. *ibid.* n. 66.
 Quid de inferioribus, qui Ecclesiae deserviunt. *ibid.*
 Patroni jus laeditur, cum Beneficii fructus per pensionem diminutionem patiuntur. *ibid.* n. 67
 Patroni consensus utrum exigatur in Ecclesiarum, seu Beneficiorum unione. p. 216. n. 75. & seq.
 Non est opus, ut electus in Episcopum ex dispensatione Ecclesiastica Beneficia retineat. *ibid.*
 Vide verbo *Juspatronatus.*

Pauper, & Paupertas.

Pauperibus an detur electio ut coram Ecclesiastico, vel laico iudice alios conveniant. p. 48. n. 8
 Pauperes habent casum Curiae. p. 49. n. 14
 Paupertatis qualis probatio sufficiat, ut eo privilegio potiantur. *ibid.* n. 15
 Pauper sua culpa effectus, an gaudeat illo, & aliis privilegiis paupertatis. *ibid.* n. 16
 Pauper quis censeatur, ut paupertatis obtineat privilegia. *ibid.* n. 18
 A Paupertate litigante si quid tabellio, & alii ministri acceperint, aut munus suum pro illo exercere gratis renuerint, an peccent, atque ad restitutionem teneantur. p. 51. n. 26
 Pauperi colliganti, & adversario an dives alimenta exhibere cogatur. *ibid.* n. 27
 Quod limitatur. *ibid.* n. 28
 Pauperum causae licet tempore posteriores, prius per iudices debent expediri. p. 54. n. 17
 Paupertas duobus saltem testibus regulariter est probanda. p. 51. n. 35

Pejerare.

Pejerandi occasio delinquentibus exhibenda non est. p. 194. n. 24

Pelagius Rex.

Pelagius Hispaniae Rex, miranda in hostes patravit facinora. p. 8. n. 43

Pensio.

Pensio propter sterilitatem colono remittitur. p. 181. n. 1
 An pensio augeatur ob insolitam fructuum copiam. *ibid.* n. 2
 Pensio in Hispania reservari non potest ex fructibus Beneficii patronatus regii, absque assensu Regis, ex quo Bullae retinentur. p. 215. n. 68
 Fallit si duobus in Curia litigantibus super Beneficio regii patronatus, Pontifex uni illud conferat cum onere solvendi colliganti pensionem. *ibid.* n. 69
 Pensio si concedatur in titulum Beneficii, opus est assensu patroni Beneficii, ex quo illa reservatur. *ibid.* n. 70
 Pensio non est Ecclesiasticum Beneficium, nisi in titulum Beneficii tribuatur. p. 215. & seq. n. 71. & 72
 Pensionem quae Beneficia non admittant in Hispania, & in occidentalibus Indiis. p. 216. n. 73

Peri-

& Verborum.

Periculosum, & periculum.

Periculosum est coram suspecto iudice litigare. p. 159. n. 2
 Periculum ad quemquam pertinere dicitur, cum damnnum in re contingens, nulla ejus culpa interveniente sustinet. p. 172. n. 13
 Periculum rei venditae ad quem spectat. *ibid.* n. 13. & p. 173. n. 21

Permutatio.

Permutatio Beneficii facta auctoritate Pontificis, patrono non consentiente, sustinetur: sed in Hispania non fortietur effectum quoad patronatum laicorum. p. 214. n. 53
 Permutatio non valet, spreto patrono, sed si intra legitimum tempus non reclamet, subsistit. *ibid.* n. 54
 In Permutatione opus non est patroni praesentatione. *ibid.*
 Permutationis causa si quis Beneficium dereliquerit, si contractus declaretur irritus ex defectu consensus patroni, Beneficiarius non restituetur ad Beneficium, quod permutabat. *ibid.* n. 55
 Quod limitatur. *ibid.*
 Permutatio prohibetur Praebendarum, quae per electionem, & concursum obtinentur, & quid in novo orbe fervetur. *ibid.* n. 56.

Petitio haereditatis.

Petitio haereditatis definitur. p. 84. n. 1
 Est iudicium universale. *ibid.* n. 2 & 3
 Petitio haereditatis etiam res singulae exigi solent. *ibid.* n. 3
 Est actio in rem, & quare mixta vocetur. *ibid.* num. 4
 Ad petitionem haereditatis qua forma libellus concipiatur. *ibid.* n. 5
 In hoc iudicio sententia generaliter prolata sustinetur. *ibid.*
 Petitio haereditatis contra quos competat. *ibid.*
 Limitatur. p. 85. n. 12
 Datur contra haeredem illius, qui pro haerede, aut possessore possidebat. *ibid.* n. 7
 Non competit adversus debitorem defuncti negantem, quod actor sit haeres. p. 48. n. 8
 Agenti petitione haereditatis, quae probare incumbat. p. 85. n. 9
 Petitio haereditatis an cum rei vindicatione possit cumulari. *ibid.* n. 10
 Petitio haereditatis non perit, nisi post lapsum triginta annorum. *ibid.* n. 11 & 12
 Petitio haereditatis non convenitur, qui non possidet. *ibid.* n. 13
 An conveniatur possidens titulo acquisito post mortem Domini haereditatis. *ibid.* n. 15. 16. & p. 86. n. 24
 Petitio haereditatis convenitur qui sciens emit ab illo, qui actione ista pro vendita tenebatur. p. 85. n. 17
 An petitione haereditatis conveniri possit emptor, haereditatis. p. 87. n. 26. & 32
 Utrum hac actione conveniri possit, qui bona fide a furioso emit. p. 86. n. 20. & seqq.
 Petitio haereditatis tenetur possidens titulo, quem lite cepta obtinuit. p. 87. n. 25
 Petitio haereditatis si res singularis petatur, an possit iudex generaliter reum damnare, ut quicquid ex haereditate retinet, actori reddat. *ibid.* n. 27

Haec actio non datur pro rebus, quarum possessionem semel haeres apprehendit, etsi postea ipsam amiserit. *ibid.* n. 28
 Solum competit pro portione haereditaria, quantum minima res sit, quae petitur. *ibid.* n. 29
 Petitio haereditatis competit fideicommissario universali etiam contra haeredem, & filio instituto in legitima. *ibid.* n. 30
 Petitio haereditatis tenetur, qui dolo desit possidere, & qui nihil possidens, se haeredem dicit, & actorem talem esse negat. *ibid.* num. 31

Petrus Rex.

Petrus Crudelis Rex Hispaniae, cum fratre luendo sic peremptus est. p. 13. n. 82

Placentia.

Placentia urbs a quo condita. p. 11. n. 74

Plebejus.

Plebeji possunt esse Domini vassallorum cum iurisdictione; sed non ideo eximuntur a contribuendo cum ignobilibus. p. 218. n. 18

Pignus.

Pignus in re aliena non valet subsistere. p. 93. num. 40
 Unde dictum, & quid proprie illo verbo contineatur. *ibid.* n. 46
 Inter Pignus, & hypothecam distinctio assignatur. *ibid.*

Pena.

Penae quomodo dividendae inter Dominos, qui inaequales partes in iurisdictione habent. p. 238. n. 7

Poenitens, & Poenitentia.

Poenitentes publice, aut solemniter inter personas miserabiles numerantur. p. 202. n. 19
 Utrum possint laicos coram Ecclesiastico iudice convenire. *ibid.*
 Poenitentiam publicam, aut solemnem agentes, fori privilegio non gaudent. *ibid.* num. 12. & seq.
 De Poenitentiae solemnis, ac publicae forma, ac differentis, remissive. *ibid.* n. 14
 Poenitentiam solemnem qui egit, irregularis efficitur: non qui publicam. *ibid.*
 Poenitentiam sustinens ex sententia Tribunalis Sanctae Inquisitionis, si crimen admiserit ad forum saeculare spectans, per Magistratum laicum est puniendus. *ibid.* n. 16

Pontifex.

Pontifex omnes causas Ecclesiasticas pendentes potest ab inferioribus avocare. pag. 63. n. 5
 Potest spirituales iurisdictionem laicis etiam forminis delegare, nisi sacer Ordo requiratur. p. 187. n. 10
 Posset abrogare censuram Canonis. Si quis suadente. *ibid.* n. 12
 Pontifex quid possit circa jus divinum. *ibid.* n. 15
 Ad Pontificem spectat declarare, quae personae gaudent exemptione clericorum, quamvis sit de iure divino. p. 188. n. 24
 Pontifici licet omnia Beneficia patronatus libere conferre absque assensu patroni. pag. 208. n. 2